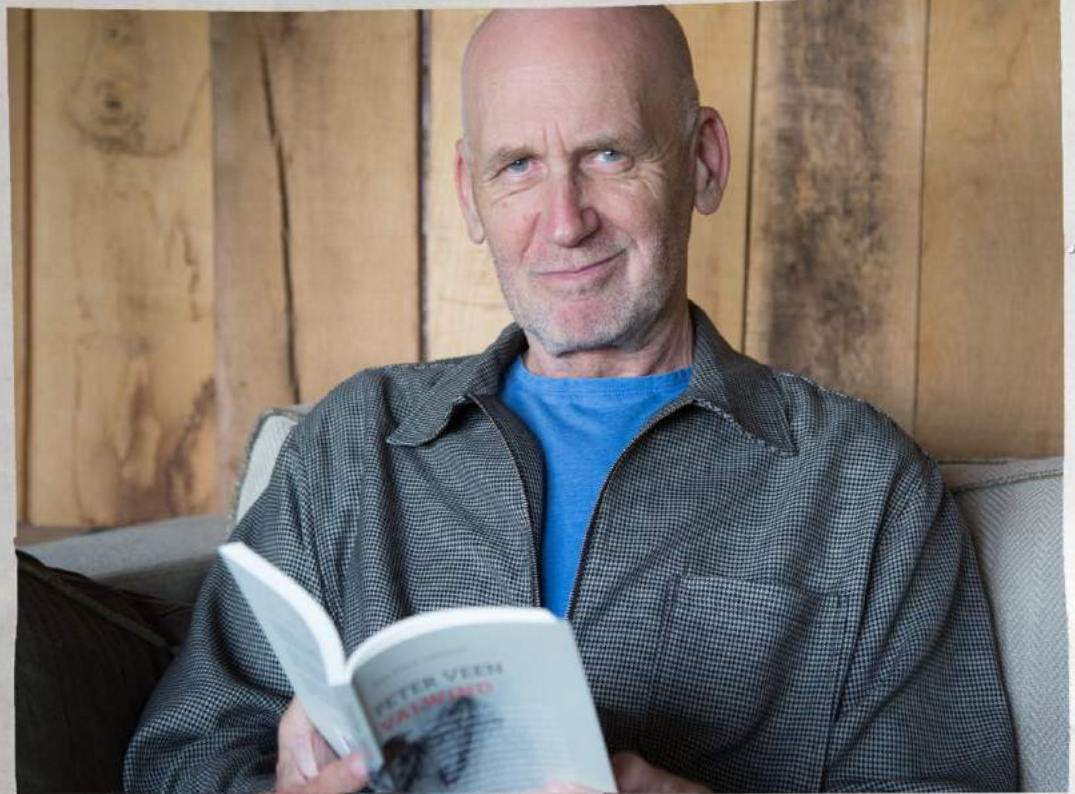

'Liever hou ik het mysterie in stand'

Peter Veen is tekstschrijver en beeldend kunstenaar. In de bundel *Valwind* heeft hij zijn zeer korte verhalen gebundeld.

Peter Veen: „Ik weet vrijwel zeker dat je meer dingen vindt als je hoofd wat minder attent is, op de rand van slaap, als je wandelt, als je fietst.” FOTO SASKIA BOELSUMS

JOEP VAN RUITEN

Als Peter Veen goed heeft geteld is *Valwind*, een bundel zeer korte verhalen, alweer zijn tiende titel. „Mijn oeuvre bestaat uit fictie en non-fictie. Ik ben eind jaren tachtig gedebuteerd met een instructieboek. Een dikke pil, waar 80 gulden voor betaald moest worden”, vertelt hij. „Mijn eerste fictiewerk is *Pltind* 2012, met plattelandsbelevissen in de vorm van tweets. *Hondenwacht* schreef ik in 2018 tijdens een zeiltocht op zee.”

En nu dus zeer korte verhalen. Wat zijn dat eigenlijk? „In mijn geval teksten die op een pagina of minder passen”, verduidelijkt Veen (Zuidwolde, 1952). „Soms kun je in een kort verhaal net zo veel kwijt als in een lange tekst. Er is sprake van een verschuivende grens. Als je sommige gedichten neemt en je zet de regels achter elkaar, met hier en daar een punt, dan heb je ineens een kort verhaal. Andersom kan het ook. Als je de zinnen in sommige korte verhalen in stukken hakkt, heb je ineens een gedicht.”

Het genre dat hij beoefent is van oorsprong Amerikaans. „Flash fiction. Je hebt het in alle smaken. Sciencefiction, thriller, liefdesverhaal. Hier kennen we het van A.L. Snijders. Het hoeft niet per se een plot te hebben. Het is ook echt anders dan six word stories. Dat neigt naar puzzelen. Naar haiku's, sonnetten en oliebollen. Naar strakke schema's en verplichte ritmes. Dat is aan mij

niet besteed. Het moet vrij zijn.”

Veen heeft er bewust voor gekozen de verhalen met het meest duidelijke plot of de meest dramatisch wending buiten de bundel te houden. Wat ook opvalt, is dat veel verhalen in het midden beginnen en in het midden ophouden en daardoor niet af lijken. „Dat spreekt mij meer aan dan het anekdotische. Ze houden het volgens mij dan ook langer vol. Als je één keer een verhaal met een duidelijk plot leest, dan hoef je 'm een volgende keer niet meer te lezen.”

In het titelverhaal botst een vlinder met de voorruit van een rijdende auto. De vlinder slaat over de auto heen en wordt door de wind achter de auto naar beneden gezogen, waarna hij – of zij – in het niets verdwijnt. „Het is geen beeldspraak of zo”, verduidelijkt Veen. „Het is eer-

'Strakke schema's zijn aan mij niet besteed. Het moet vrij zijn'

der een bittere werkelijkheid. Dat je als mens, door gewoon te leven, enorme aantallen insecten, piertjes, miertjes en slakken het leven ontnemt. Bizar.”

In het dagelijks leven is Veen tekstschrijver en beeldend kunstenaar. En een van de gemeentedichters van Emmen. En lid van de Drentse Schrieverskring. Het schrijven van fictie ziet hij als bijvangst. „Ik heb er wel eens over gedacht mij volledig aan het schrijven van fictie te wijden, maar twijfel of dat een

goed idee is. Als ik naar het schrijven kijk als naar een zijpad, lukt het om te schrijven wat ik wil. Ik weet vrijwel zeker dat je meer dingen vindt als je hoofd wat minder attent is, op de rand van slaap, als je wandelt, als je fietst.”

Valwind is door Veen zelf uitgegeven. Omdat het kan en omdat hem niet om het geld gaat. „Toen ik op de middelbare school zat, schreef ik gedichten in boekjes die in de klas circuleerden. Er is een tijd geweest dat ik voor het raam in mijn woning een lichtkrant had opgehangen met iedere dag een nieuw kort gedicht. Het is leuk als je teksten af en toe als boek verschijnen, maar dat kan ook zonder een uitgever die vooraf kijkt of hij uit zijn kosten kan komen en de investering op langere termijn de moeite waard vindt.”

Stiekem hoopt hij dat zijn verha-

len twijfel aan de realiteit bewerkstelligen. „Stel dat je elke dag dezelfde trap oploopt. Als je dat een keer in het donker doet, kan het zijn dat je op een ander aantal treden uitkomt. De meeste mensen zullen dan denken dat ze zich verteld hebben. Ik hoop dat de trap ineens korter is geworden. In de schemering kun je in de verte een wolf zien lopen. Als je erop afstapt, zou het wel eens een plastic zak kunnen zijn. Dan hou ik liever het mysterie in stand. Daar wordt de wereld mooier van.”

Valwind van Peter Veen is verkrijgbaar via peterveen.nl Prijs: 12,50 (114 blz.) Het literaire werk van Peter Veen is vanaf 23 juni ook als audiokunst te beleven in Museum Schokland. Zie ook museumschokland.nl Voor een voorleesfragment zie dvhv.nl/cultuur.

Freek Staps nieuwe hoofdredacteur ANP

DEN HAAG Freek Staps wordt per 1 september hoofdredacteur van het Algemeen Nederlands Persbureau (ANP). De 43-jarige Staps volgt Marcel van Lingen op die onlangs aan de slag ging als directeur jour-

Werken Berchem naar Mauritshuis

DEN HAAG Het Mauritshuis in Den Haag heeft drie werken van de Haarlemse schilder Nicolaes Berchem (1621/22-1683) gekocht. Samen met het al in bezit zijnde *Allegorie op de Zomer tonen de*

Karin Bloemen schrijft boek over misbruik

AMSTERDAM Karin Bloemen heeft een autobiografie geschreven over het misbruik in haar jeugd. In het boek *Mijn ware verhaal*, dat deze week uitkomt bij uitgeverij Ambo Anthos, vertelt de cabaretière hoe

Allah-Las treedt alsnog op in Rotterdam

ROTTERDAM De Amerikaanse band Allah-Las gaat alsnog optreden in Rotterdam, twee jaar nadat een concert in de Maassilo werd afgelast vanwege een terreurendreiging. Op 6 oktober speelt de band in